

DVEŘE OTEVŘENÉ

(Krnov, 14.12.2025)

I.čtení: evangelium podle Jana 10, 7-15

II.čtení: Zjevení Janovo 3, 7-12

Kdo z vás má v kapse nebo kabelce klíče?

Já jsem si schválně spočítal, kolik jich mám u sebe já, když jdu ven na ulici. Šestnáct – včetně klíče od schránky. Žádný z nich ovšem není klíč Davidův.

Někdy člověk má problém najít ten, který zrovna potřebuje – určitě to taky znáte – stojíte v dešti před vchodem, tašky musíte složit na chodník a za nic nemůžete trefit ten správný, který odemyká zrovna ty dveře, které vás zrovna oddělují od sucha a tepla vevnitř.

Pán Ježíš, který podle Janova vidění píše dopis mladému křesťanskému sboru ve Filadelfii, má taky klíč. On se ovšem netrápí s celými svazky, nemusí hledat jako já – stačí Mu úplně jeden. Ten je ovšem ten správný, kterým když odemkne, nikdo nemůže zamknout, a když zamkne, nikdo nemůže otevřít.

Podle úvodu dopisu je to klíč Davidův. To je narážka na nejslavnějšího izraelského krále. Na jeho trůn má usednout Mesiáš, jako jeho pokračovatel, který ho překoná v moci i slávě. Klíč Davidův je symbolem této kontinuity – legitimacy vlády nad zemí, a taky symbolem Božího pověření a požehnání k této funkci. Kniha Zjevení připomíná, že Ježíš je pravým nástupcem krále Davida, tím očekávaným Zachráncem Izraele.

Ježíš má klíč, ten jeden správný klíč. Nepotřebuje celý svazek, stačí Mu jeden. Ten jeden totiž je univerzální – dokáže otevřít hned několik důležitých dveří.

Církvi filadelfské právě slibuje otevřít dveře. Je to odměna za vytrvalost ve víře navzdory protivenstvím. Malé společenství filadelfské je oceněno velmi pěknými slovy: „Znám tvé skutky a vím, že jsi zachoval mé slovo a mé Jméno jsi nezapřel.“ Ježíš filadelfské chválí za odvahu víry a odolnost proti nátlaku. Pravděpodobně v tu chvíli nešlo tolik o útisk ze strany úřadů, spíš je zmíněna šikana ze strany židovských spoluobčanů. Každopádně to muselo pro malý sboreček velké povzbuzení - slyšet, že Pán církve ví o jeho starostech a že oceňuje jeho odolnost.

I my si někdy říkáme, že jsme nepatrní a bezvýznamní, že možná ani nemá smysl udržovat nějakou činnost, o něco se snažit, že všichni jsou silnější a hlasitější a zdatnější než my a že to stejně nejspíš prohráme. Ale věřím, že si i my můžeme vzít povzbuzení z toho přečteného textu – totiž, že pokud se držíme Slova Kristova, není před námi zabedněná a neprostupná zeď, ale dveře otevřené.

A jaké dveře tedy jsou míněny? K jakým zámkům pasuje ten Ježíšův klíč?

Překvapivě to není klíč od branky v hradbách, za kterými by se Kristovci schovali před problémy, posměchem nebo pronásledováním. Nejsou to dveře do zásvětna, do oddělenosti a zamčené kostelní svatosti.

Naopak jsou to právě ty dveře, které se jejich nepřátelé intenzivně snažili zabouchnout: totiž dveře k účinné službě, dveře k pomáhání slabým a potřebným – ty nám Ježíš skutečně otvírá dokořán, bez ohledu na to, jestli je nás moc nebo málo a jestli jsme bohatí nebo nemajetní. Když člověk chce, vždycky s pomocí Boží najde prostor, kde může posloužit lidem, kteří jsou na tom hůř než on. Dveře jsou otevřené, jen se odhodlat a

projít jimi. Jsou to dveře příležitostí k vyznání víry, která se projevuje činem, službou potřebným.

Hned vedle dveří služby fyzické jsou stejně otevřené dveře služby duchovní. I tady život s Kristem nabízí nekonečné množství možností a odstínů toho, co můžeme dělat, kdy můžeme vyřídit zprávu o Pánu lidem, kteří ji potřebují slyšet. Ježíš slibuje svým věrným, že bude používat jejich slova k povzbuzování a k inspirování, k napomínání a osvobozování, že bude otvírat lidská srdce pro zvěst lásky a pravdy. „Nezapřel jsi mé Slovo“ slyší filadelfští a většina vykladačů to chápe právě jako ujištění o tom, že Duch Boží otvírá uši posluchačů k naslouchání zúrodňuje půdu na polích jejich srdcí, aby semínka víry mohla vyklíčit, vykvést a přinést plody.

S tím souvisí další otevřené dveře – totiž dveře k Božímu Slovu. Tedy že Pán Ježíš svým následovníkům pomáhá rozumět zvěsti evangelia, dobré zprávě o Boží lásce i Kristově oběti a vzkříšení. Že Písmo k nim promlouvá, i když je napsáno starobylou řečí a mnohé původní souvislosti už zapadly do zapomnutí. Že si Hospodin stále používá Bibli jako nástroj k oslovení lidí, pomůcku k prohlubování a budování víry pravé a aktivní, volání k pokání a upřímné změně života.

A nakonec ještě ty dveře nejdůležitější: dveře, kterými ovečky vcházejí do ovčince, kterými vstupují do prostoru Božího Království, do bezpečí otevřené Boží náruče. O dvě kapitoly dříve, v dopise jinému ze sedmi maloasijských sborů, Ježíš připomíná: „Mám klíče od smrti i od hrobu“ Jestliže Pán otevřel tyto dveře života věčného, nikdo už je nemůže zabouchnout, a my můžeme jen směle vstoupit, radovat se a slavit, protože nás nic nemůže odříznout od Boží lásky, která se nám ukazuje v osobě i učení Pána Ježíše Krista – toho dlouho očekávaného Mesiáše.

Tak tedy vidíme, že nám Majitel klíče Davidova pozotvíral hned několik důležitých průchodů a teď je na nás, abychom udělali první krok a těmi dveřmi prošli. Abychom se pustili do hledání cest k pomáhání slabším a ztrápeným. Abychom vyřizovali Slova povzbuzení i napomenutí, abychom se s lidmi, které nám Pán Bůh posílá do cesty, rozdělili o dobrou novinu o odpuštění vin a o novém začátku, znovuzrození z Ducha. Abychom usilovně, s modlitbou a naslouchali Božímu Slovu a hledali Boží vůli pro nás osobně, pro náš sbor i pro celou komunitu. A abychom s důvěrou spoléhali na Ježíše, který slíbil, že přijde brzy a vysvobodí svět od smrti a vykoupí nás z našich hříchů.

A taky slíbil, že ti, kdo vytrvají ve víře a neuhnou ani před posměchem nebo útlakem, stanou se sloupy v chrámě – oporou, na které je možné budovat církev, společenství Kristových následovníků.

Pane Ježíši, majiteli klíčů života věčného,

Děkujeme Ti za všechny dveře, které před námi otvíráš.

Děkujeme Ti i za to, že někdy naopak některé dveře zavíráš a vedeš nás jinou cestou ke službě a činné lásce a víře.

Prosíme otvírej i naše oči,

abychom dokázali rozeznat dveře otevřené od zavřených,

abychom poznali, do kterých vejít a kterým se naopak vyhnout.

A doplň nám i odvahu k tomu,

abychom se nebáli udělat krok víry do těch Tebou otevřených.

AMEN!